

Itinere à Malatha, quam Eusebii ætate præfidiarii Romanorum milites tenebant (i). Apud Ezechielem 47. 19. Thamar omnium prima meridionalem Terræ sanctæ limites, ductâ lineâ à Mari mortuo adusque Mediterraneum, definit. Congruunt cum Ezechiele Tabulæ Peutingeri, & Ptolemei, quorum postremus Engadda in loco inferiori ejusdem maris Septentrionem versûs consignat. Engaddam ipsam eandem esse cum Asafon-Thamar apertè demonstrat Textus 2. Par. 20. 2. Porro Engaddi non longè à Jericho collocata, media erat inter mare & eandem Urbem, teste Plinio & S. Hieronymo.

Neque pariter in definiendo Jerosolymæ situ cum vulgaribus Tabulis convenimus; est enim meridionalior quàm plerumque constituitur; uti ex dimensionibus ductis à Jamnia, Samaria, Ptolemaide, & Jericho intelligimus. Ad hæc narrant Itinerantes, venientes se à Jericho & Jordane Jerusalem viam ita tenuisse, ut trium horarum spatio secundum mare Mortuum, aliquantulo tamen ab illo distantes, iter haberent (x). Adde pariter à Jericho in Bethlehem venientes, Jerusalem vel ejus urbis vicinias repetere [1]. Non est ejo Urbis aded Septentrionalis, ut plerumque constituitur, si cum mari Mortuo conferatur.

Meridionaliores etiam constituendæ sunt Geth, Bersabee, Gerara, Maon, Arad, & alia nonnulla. Legimus 1. Par. 7. 21. antequam ex Ægypto digrederentur Israelitæ, Ephraimitas in ulteriora regionis Gethæ penetrantes, pellere inde veteres incolas tentasse, sed frustra; referre enim pedem non sine suorum cæde coacti sunt. Non ergo multum aberat regio Geth ab altera regione Gessen, loco Israelitis in sedem destinato. Ad hæc, Siceleg Urbis erat Regi Achis subjecta (m); hæc autem in plaga maximè Meridionali Juda constituta erat. Geth & Accaron duæ habebantur Urbes in extremis finibus regionis Philistæ, hæc ad septentrionem, Geth verò ad meridiem. Jacobat ergo Geth ultra Gazam, quam scilicet Urbem Geographi nostrates constituerunt, veluti ditionis Philistæ ad Ægyptum postremam. Tandem S. Hieronymo Geth Urbis est finitima ditioni Juda in via Eleutheropoli Gazam (n). Sed meridionaliore planè demonstrat Textus 1. Par. 1. 7. 21. ubi de bello Ephraimitarum in Ægypto adhuc versantium adversus Gethos. Non longè abuisse oportet à Meteg, de qua 2. Reg. 8. 10. sive à Melca vel Metec statione Israelitarum in deserto in vicinis Geth & Asmong, uti legimus Num. 33. 28. Porro Metca confundenda est facile cum Meteg; quo modo conciliantur Textus Regum & Paralipomenon; in uno enim legimus David coepisse Geth & Filias ejus; in altero verò Meteg & matrem; nempe Meteg & Geth.

Extremam oram meridionalem Palæstine tenebat Bersabee, quemadmodum Dan Septentrionalem. Viginti millibus passuum ab Hebron meridiem versûs constituit Eusebius & S. Hieronymus, quos sanè loci præfidiarii Romanorum insignis situm ignorasse videmus.

credimus. Equâ intervalli ab Hebron distantia, & ad eandem plagam præfidiarii Arab, non longè proinde à Bersabee posita.

Nota erat Abrahami ætate Gerara (o), Urbs in Arabia Petraea [p], inter Cades & Sur, limites Chananae Ægyptum versûs unâ cum Gaza designans (q). Viginti quinque millibus passuum ab Eleuteropoli ad meridiem constituit Eusebius & S. Hieronymus. Ne dubitans quidem autumo, eandem esse Urbem cum Gera Strabonis (r), juxta montem Casium, & Urbem sive campum Chabriz; sed multo quàm par est proximiorè Pelusio ab illo collocari censo.

Locus & desertum Maon frequenter in Scriptura recurrit; nec aliud eo nomine designari censo, quàm Urbem Manis sive Meonis in vicinis Gazæ, de qua Eusebius. Campum Manæum, juxta Versabinnam sive Bersabee, legas in Codice Theodosiano, lege 30. Desertum Maon, sive Nabal, ubi sedes habebat suas Nabal vir Abigail, non longè abuisse credendum est à Phara, cum David & Abigail, altera è monte Carmelo in Arabia, alter è Pharam moventes, post confectam aliquam viam portionem infra Carmelum sibi invicem occurrerint (s). Maon ad meridiem situm erat Jesimon, vel Esemon (t), ac proinde multum intra Arabiam Petraeam. Hanc ipsam Urbem Maon sive Meon Metropolitim Meoniorum constituo. Arad juxta Eusebium spectabatur 20. mille passibus ab Hebron, meridiem versûs; & Horma sive Harna seu Eremmon, apud eundem Authorem, 16. milliar. ab Eleuteropoli ad meridiem. Porro locus erat non modicus, à Judæis frequentatus ejusdem Scriptoris ætate. De Carmelo major, est disquisitio. Urbis Carmeli 10. milliar. ad Orientem Hebron, quàm Romanorum præfidiarii tenebat, legitur apud Eusebium. Eo loci greges habuisse suos credit Eusebius Nabal Carmelum; sed vix hæc mihi persuadentur; maluerim enim tres montes Carmelos distinguere, alterum juxta Pharan & Maonim, ubi Nabalis greges, & Saul triumphalem arcum, perpetuum victoriæ suæ in Amalec monumentum, erexit; alium juxta Ptolemaidam ad Mediterraneum; tertium ad Occidentem maris Mortui 10. mille passibus ab Hebron; de quo facile postremo loco sermo est Josue 15. 25. ubi Maon & Ziph jungitur. Porro alterius Urbis Ziph mentio occurrit in eodem capite ver. 24. jungiturque Asor, Cades, & Jethnam. Est etiam interdum Carmelus appellativum nomen.

Urbis Eleuteropolis, cujus frequenter nos in hac Lucubratione, & unde pariter Eusebius ac S. Hieronymus mensuras serè omnium meridionalium Urbium Judææ deduxerunt, sita erat ad meridiem Masphæ, ad Occidentem Morasthi & Odollam, ad Septentrionem Ceilæ atque Hebron. In Itinerario Antonini est 20. millibus passuum à Jerusalem, & 24. ab Ascalone (u). Quantum ab Eleuteropoli distet Hebron, nihil expressè Eusebius; sed ego 10. millia

Vide Petrum della Valle Epist. 12. pag. 340. & 336. Italic. Iter Orientale Jesu Regis ann. 1621. per D. D. C. pag. 415. & Dudan. cap. 32. pag. 272. 273. Maundrell. pag. 145.

1. Reg. 27. 6.

Hieron. in Mich. 1. 10. Eusebius in libro de locis constituit 5. Mill. passibus ab Eleutheropoli Diofopolim versûs.

o Gen. 10. 1. p. 2. Par. 14. 14. q Gen. 10. 19.

Strab. l. 16. pag. 523.

1. Reg. 25. 20.

1. Reg. 23. 24. David & viri ejus erant in deserto Maon in Camp. p. 18. ad dexteram Jesimon.

2. Clemens Alexand. Strom. l. 1. Justin. ad Gen. 1. & Dialog. cum Tryphone. Cyrill. Jerosolym. Catech. 4. Irena. l. 3. advers. hæres. c. 25. seu 21. Epiphan. de ponder. & mensur. Chrysost. in Genes. hom. 4. Greg. August. de doctr. Christ. l. 2. c. 15. & de consensu Evangelist. l. 2. c. 66.

Vide Iren. & Clem. Alexand. loc. cit. Anatol. in Comput. Pasch. Theodoret. præfat. in Ps. c. Bochart. de Animal. sacr. l. 2. c. 18. Ufer. Syntag. de Septuaginta. Interpr.

Vide Cellar. l. 3. c. 13. pag. 353. 354.

lia passuum circiter constituerim; posuit ille Ceilam 8. milliar. ab Eleuteropoli Hebron versûs. Itinerarium Burdegalense spatium constituit 30. milliar. inter Jerusalem & Hebron; sicut & 9. milliar. inter Betzur, Urbem Eleuteropoli proximam, & Hebron. Non longè aberat amenissimum ager Sephar, secundum viam à Gaza Jerusalem, & vicissim. Per hanc vallem iter dirigere Jerosolymam constituerat Holofernes; per hanc Rex Antiochus Eupator exercitum suum in eam Urbem deduxerat; & cum inter eundem Urbem Betzuram offenderet, obsidione illam vallavit (x). Appellabatur via illa Idumæa. Idem

1. Macchab. 6. 31. &c.

pariter ager insignis est cæde exercitus Zaræ Regis Arabiæ (y), & diu post Gorgiæ copiarum Syriæ Imperatoris (z). Urbs Maresa non longè ab Eleuteropoli spectabatur. Per eandem viam & per agrum Sephalè à Gaza Jerusalem proficiscuntur nostrâ ætate Itinerantes.

Nec ultra nos de locis, quorum situs aliter in nostris, aliter in vulgaribus Tabulis constitutus est. Cætera in Commentario supplebimus, expectantes interim ut doctus aliquis Geographus meliora tradat & exactiora, quàm quæ nos vidimus in hoc argumento.

y. 2. Par. 14. 9. z. 2. Macchab. 12. 32. &c.

Salmeron. Proleg. 5. 6.

Scalig. not. ad Chronic. Euseb. ad A. 1734. pag. 134.

In Masseeber. Sopberim.

DISSERTATIO DE VERSIONE SEPTUAGINTA INTERPRETUM.

S I doctis tantummodò viris laborare constituissemus, frustra nobis de hoc argumento, tot eruditissimis virorum sapientissimorum Commentariis excussio, tractandum iterum susciperemus. Cùm autem in eo simus consilio, ut unum veluti corpus tradamus disputationum, ad Prolegomena Scripturæ servientium, nunquam id nobis committendum censuimus, ne de Versione Septuaginta, celebratissimâ illâ semper in Ecclesia & peculiari S. Spiritus afflatu, ut vetustis quibusdam Patribus creditum est, adornatâ (a), argumentum relinqueretur intactum.

Plura in hoc argumento comminisci succurrunt multis, quibus res tota parùm asertis circumstantiis inferta est aded, ut omnia in medium adducere, & in unam veluti methodum redigere, res sit omnium operosissima & plena difficultatis. Sanior Criticorum recentiorum pars de Versione Septuaginta historiam omnem variè expressam apud Aristæam, Philonem, Josephum, S. Justinum, S. Irenæum, S. Epiphanium, tanquam fabulosam penitus excussant. Alii genuinam defendentes, circumstantias nonnullas ad fabellas amandant. Persuasum tenent alii, à Septuaginta Interpretibus nonnisi quinque Libros Moysis Græcis literis ex Hebræo traditos; alii univèrsam Scripturam malunt, quæ & apocryphos plures Libros addunt nonnulli.

Nec minùs de tempore adornatæ Versionis dissident; alii enim constituunt sub Ptolemæo I. filio Lagi & patre Ptolemæi Philadelphi (b); alii verò, quæ communior est sententia, sub eodem Philadelpho; alii tandem multo recentiorè suspicantur (c); rati Versionem hanc, qualem nostrâ ætate habemus, adornatam circa ætatem Ptolemæi Philometoris, sexti

post Ptolemæum Lagi, & quinti post Philadelphum Regis.

Non defunt qui autumaverint, Versionem Septuaginta nomine nunc inscriptam, non genuinum esse opus, sed in odium Christianorum fraude Judæorum corruptum (d), vel fortè Textum Hebræum, qualis hodie superest, alterum esse à genuino & vetusto. Suspicati sunt alii, Judæos Alexandrinos eo consilio inductos, ut Versionem hanc procurarent, quod ignorarent Hebræum; ut autem auctoritatem Operi suo conciliarent, nomen Septuaginta præfixisse, quasi scilicet jussu 72. Patrum magni Synedrîi adornatum fuisset, vel saltem eorum auctoritate probatum.

Tanto Judæorum Ægyptiorum assensu exceptam hanc Versionem refert Philo de vita Moysi l. 2. ut ejus rei memoriam annuo festo instituto consecrarent. Spectare licet, ait ille, singulis annis affluentem, non ex Judæis tantum, sed ex advenis pariter turbam in Insulam Pharon, obsequii sui specimen exhibituram loco illi, ubi Versio Septuaginta primùm paruit, & gratias pro accepto beneficio, veluti si tum primùm exciperent, acturi. Postquam factum Religioni suæ satis est, plena gaudii & pietatis convivia instruant, alii sub tentoriis in litore maris, alii sub dio, majori planè voluptate, quàm si in Palatiis magnificentissimis celebrarent. Hæc Philo.

Sed hebraizantes Judæi ingrâtè aded Versionem illam acceperunt (e), ut jejunium in ejus rei detestationem instituerent die 8. Thebet, Decembri nostro respondentis; tantus nimirum infedit horror de audacia Hellenistarum, qui prophanis literis Sacra Scripta tradere ausi fuerant. Fatalem profectò Israeli fuisse diem hujus Versionis censent (f); perinde ac illam, qua vituli aurei, Jeroboami scelere, consecrati sunt; & ad sacrilegii illius crimen Cæ.

